

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

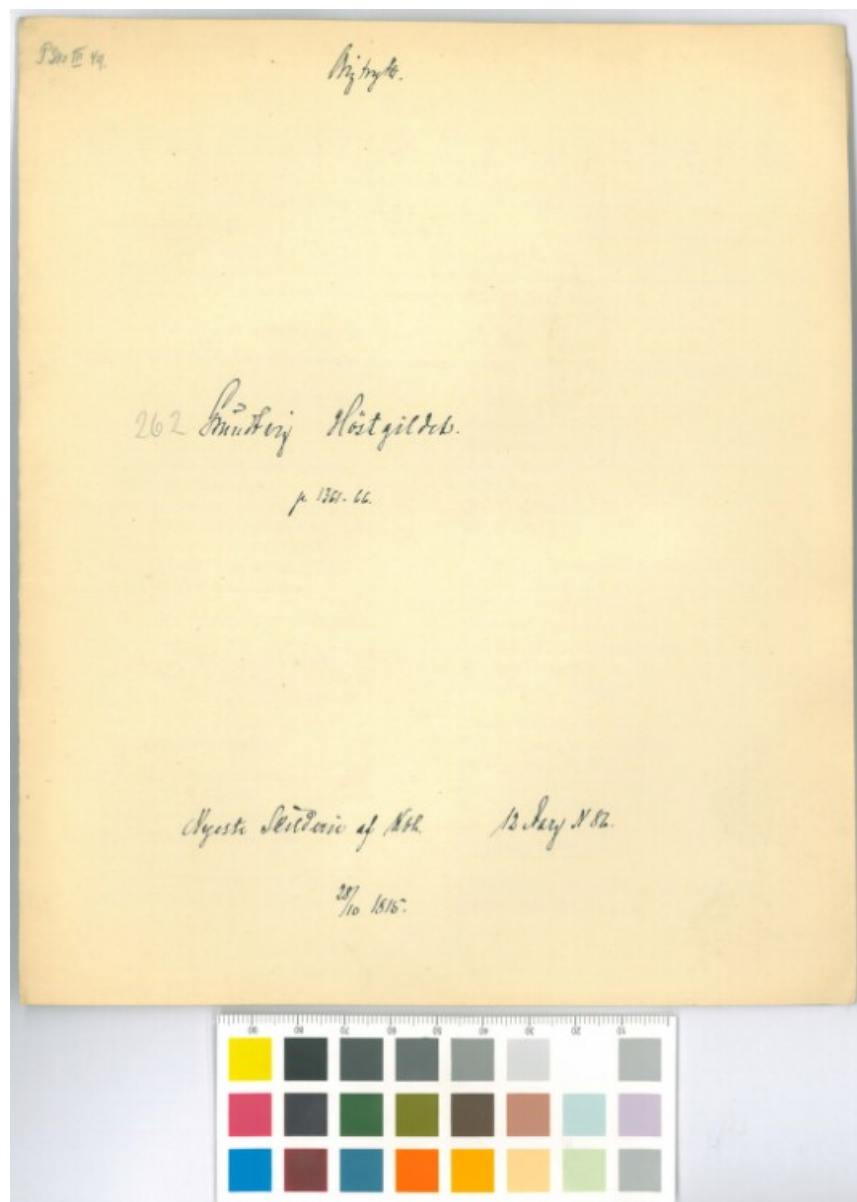
Titel: Høstgildet

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Høstgildet", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker:
https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1815_262-txt-root/facsimile.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

N y e s t e
Skilderte af Kjøbenhavn.

Tolvte Aargang. No. 86.

Udgivet og forlagt af Boghandler E. Seldin.

Forlæst, i Folge Kongl. allernaadigt Bæddelse, med Grevskabets.

Lørdagen den 28 October 1815.

P o s t g i l d e t.

Kling, min Harpe, over Vangen
I den svale Aftenstund!
Favn og giem og svar til Klängen
Somle Danmarks Dødsland!
Ejinger, svinger Dannekvinder!
Kvæder, mens I Krandsen binder
Lydt i Lovfald som i Mai!

Kommer, kommer Dyrne-Kvinder!
I som græd for kange Aar,
I som saae med Fryd Kjereminder
Blaae sødt i tidlig Vaar!
Følger mig paa Skjalde-Vangen
Under Harpeflag i Vangen,
I den Danske Urtegaard!

Græder ei fordi vi flue
Levet gult i Efteraar!
Danmark og, den gamle Frue,
Troaner sels jo Aar for Aar,
Prange, viden maae jo Lovet,
Eftne, salme maae jo Lovet,
Sels ei Sels har evig Glæde.

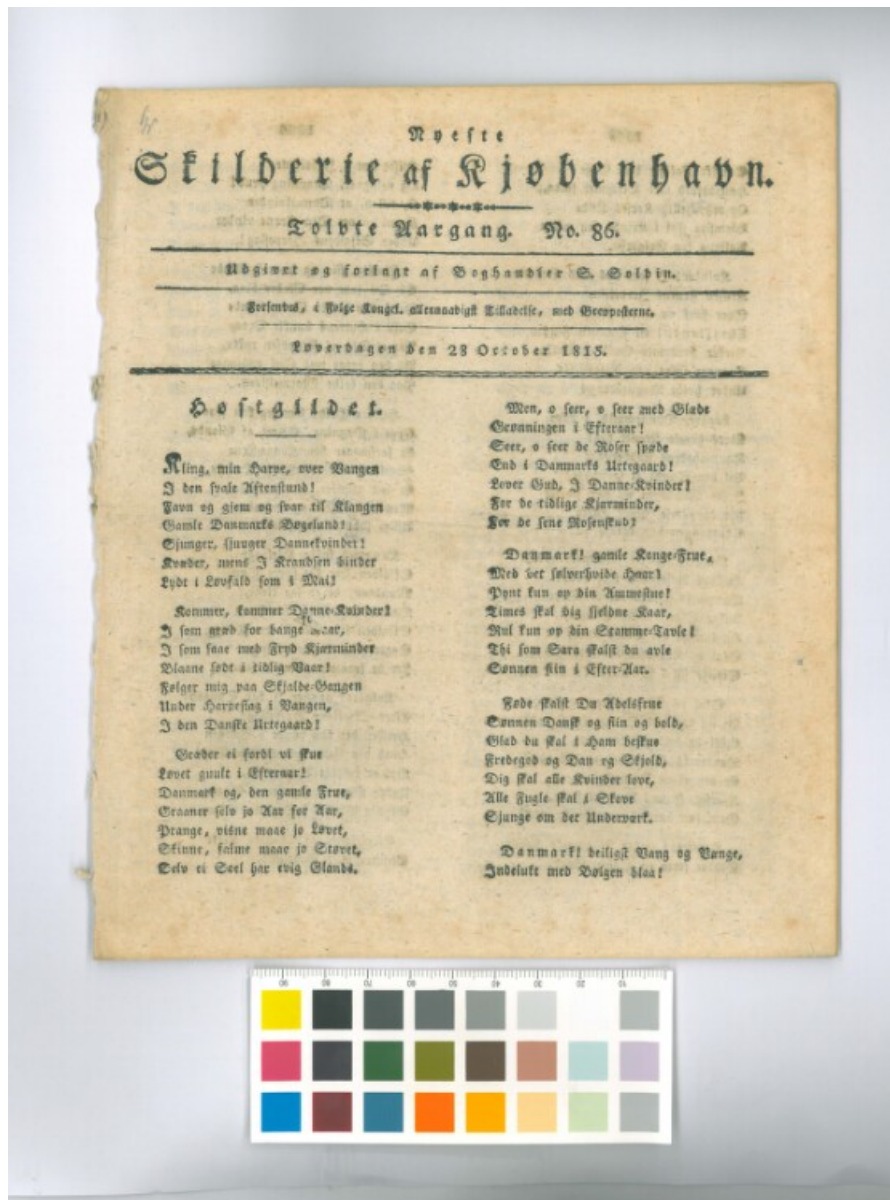
Men, o seer, o seer med Glæde
Græningen i Efteraar!
Seer, o seer de Niser spæde
End i Danmarks Urtegaard!
Lover Gud, I Danne-Kvinder!
For de tidlige Kjereminder,
For de sene Rosenkrud!

Danmark! gamle Konge-Frue,
Med det sølvhvide Haar!
Punt kun op din Aarnestue!
Times Kal sig seldne Haar,
Nul kun op din Stamme-Love!
Thi som Sara Kalst du avle
Sønner sin i Efter-Aar.

Gode Kalst Du Adelsfrue
Sønner Dansk og sin og hold,
Vlad du Kal i Ham beskrue
Fædegod og Dan og Skold,
Dig Kal alle Kvinder love,
Alle Fugle Kal i Elove
Ejunge om det Undervef.

Danmark! deligt Vang og Vange,
Indeluft med Dølgen blaa!

Næste
Skilderie af Kjøbenhavn.

Tredte Aargang. No. 86.

Udgivet og forlagt af Boghandler E. Seldin.

Trykt i Holstebro, i Holstebro trykkeri, med Oeconomia.

Torsdagen den 28 October 1815.

Høstgildet.

Kling, min Darse, over Vangen
I den hvide Aftenlund!
Tavn og glem og svar til Klängen
Gamle Danmarks Dødsland!
Ejinger, suvare Dannekvinder!
Kæder, mens I Krandsen bærer
Lydt i Lovsald som i Nal!

Kommer, kommer Dannekvinder!
I som stød for lange Aar,
I som seer med Fryd Kjerndinder
Blaae fædt i tidlig Vaar!
Følger mig paa Skjold-Vangen
Under Hærteslag i Vangen,
I den Danke Hætersald!

Seeder ei fædt vi fæe
Kæet gult i Efteraar!
Danmark og, den gamle Fru,
Craaner selv jo Kær for Kær,
Prange, viene moe jo Kæet,
Skinn, selme moe jo Kæet,
Ede ei Seel for evig Glæde.

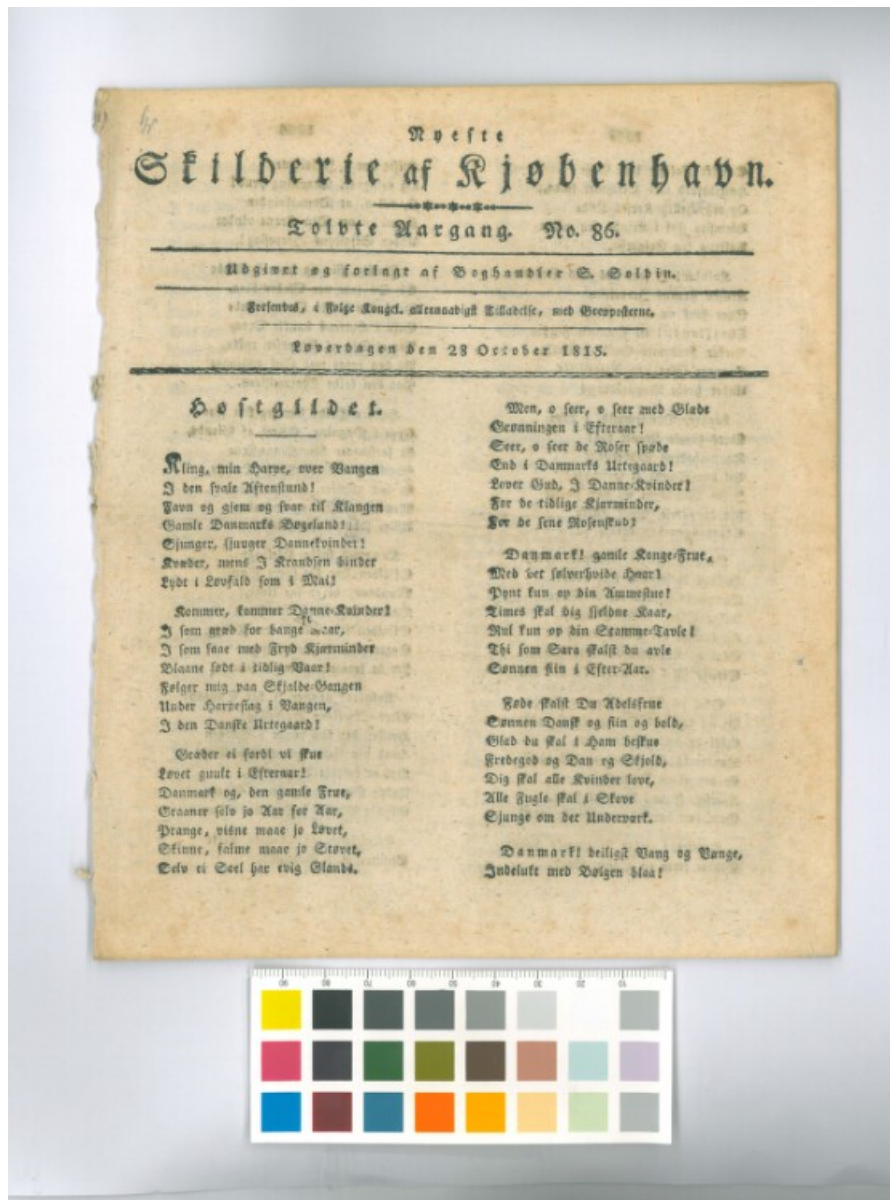
Men, o seer, o seer med Glæde
Craaning i Efteraar!
Seer, o seer de Nøse spøde
End i Danmarks Hætersald!
Kæer Gud, I Dannekvinder!
For de tidlige Kjerndinder,
For de fæde Hætersald!

Danmark! gamle Kæter-Fru,
Med det sølvhvide Haar!
Pent kun op din Amosine!
Kæet skal dig fæde Kær,
Nal kun op din Craanne-Læve!
Hi som Sara fædt du avle
Craaner sin i Efter-Aar.

Kæe fædt Du Kæter-Fru
Craaner Dødt og sin og held,
Glæd du skal i Ham fæde
Kæet og Dan og Skjold,
Dig skal alle Kvinder levt,
Alle fæde skal i Kæet
Ejinger om der Underaar.

Danmark! heilig Vang og Vange,
Julestukt med Nøgen blaa!

Næste
Skilderie af Kjøbenhavn.

Tredte Aargang. No. 86.

Udgivet og forlagt af Boghandler E. Seldin.

Trykt i Holstebro, i Holstebro trykkeri, med Oeconomia.

Torsdagen den 28 October 1815.

Høstgildet.

Kling, min Darse, over Vangen
I den hvide Aftenlund!
Tavn og glem og svar til Klängen
Gamle Danmarks Dødsland!
Ejinger, sunde Dannekvinder!
Kæder, mine I Krandsen bieder
Lydt i Lovsald som i Nal!

Kommer, kommer Dagne-Kvinder!
I som stød for lange Aar,
I som seer med Fryd Kjerndinder
Blaae sedt i tidlig Vaar!
Følger mig paa Skjold-Vangen
Under Hærteslag i Vangen,
I den Danke Hærgaard!

Seeder ei ferdt vi fæe
Kæet gult i Efteraar!
Danmark og, den gamle Fru,
Eranner selv jo Kær for Kær,
Prange, viene maae jo Lovet,
Skinn, selme maae jo Lovet,
Ede ei Seel for evig Glæde.

Men, o seer, o seer med Glæde
Gevningen i Efteraar!
Seer, o seer de Nøse spøde
End i Danmarks Hærgaard!
Kæer Gud, I Danne-Kvinder!
For de tidlige Kjerndinder,
For de sene Hærgaard?

Danmark! gamle Kæer-Fru,
Med det sølvhvide Haar!
Pent kun op din Amosine!
Limes skal dig Hæder Kær,
Nal kun op din Externe-Lov!
Hi som Sara skal du avle
Eenaae sin i Efter-Aar.

Hede skal Du Kæer-Fru
Eenaae Dødt og sin og held,
Glæd du skal i Ham beskue
Fredesod og Dan og Skjold,
Dig skal alle Kvinder Lovet,
Alle fuge skal i Lovet
Ejunge om der Underverk.

Danmark! heilig Vang og Vange,
Julestukt med Dolgen blaa!

